

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2006 - 2007

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ (ΔΟΚΙΜΙΟ – ΑΡΘΡΟ)

**Η περίληψη είναι μια προσωπική δημιουργία
που σέβεται το πνεύμα του συγγραφέα.
Γι' αυτό και πρέπει να χαρακτηρίζεται από αντικειμενικότητα.**

Η περίληψη δεν είναι ξεχωριστό γραμματειακό είδος, αλλά ένας τρόπος συνοπτικής απόδοσης προϋπάρχοντος κειμένου με το οποίο επιδιώκονται :

- η κατανόηση του κειμένου
- η πληροφόρηση των άλλων με λιτό και σαφή τρόπο για το περιεχόμενο του κειμένου
- η διάκριση του αναγκαίου από το περιττό τόσο στο περιεχόμενο όσο και στη γλώσσα του κειμένου
- η δόμηση ενός νέου κειμένου με συνοχή και συνεκτικότητα.

ΑΡΑ η αξιολόγηση της περίληψης είναι σκόπιμο να συνεξετάζει τρεις παραμέτρους:

- α) το περιεχόμενο
- β) τη γλώσσα και το ύφος
- γ) τη δομή

Τύποι περίληψης :

Υπάρχουν διάφοροι τύποι περίληψης, γι' αυτό και

- η εκφώνηση της σχετικής ερώτησης στο γραπτό πρέπει να δείχνει ξεκάθαρα ποιος τύπος περίληψης αναμένεται, καθορίζοντας την επικοινωνιακή περίσταση για την οποία πρέπει να γραφτεί

και

- η αξιολόγηση της περίληψης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την κατανόηση της επικοινωνιακής περιστασης - όπως διαφαίνεται μέσα από τη σχετική ερώτηση - και τη σύνταξη ενός κειμένου μέσα στο ζητούμενο επικοινωνιακό περιβάλλον.

Οι τύποι περίληψης διακρίνονται :

- ως προς τη σχέση τους με το αρχικό κείμενο
- ως προς την έκταση

I. Διάκριση ως προς τη σχέση της περίληψης με το αρχικό κείμενο.

1. Περίληψη που υποκαθιστά το αρχικό κείμενο.

Ο συντάκτης της :

- ταυτίζεται με το συγγραφέα και αναπαράγει συνοπτικά το αρχικό κείμενο,
- δεν προτάσσει καμία αναφορά, ούτε στο συγγραφέα, ούτε στο θεματικό κέντρο,
- διατηρεί την οπτική γωνία του συγγραφέα,
- διατηρεί το επικοινωνιακό περιβάλλον του αρχικού κειμένου, εφόσον γράφει για την ίδια επικοινωνιακή περίσταση.

2. Περίληψη που παρουσιάζει το αρχικό κείμενο ενημερώνοντας για το περιεχόμενό του.

Ο συντάκτης της :

- καλείται να πληροφορήσει ως συγκεκριμένος πομπός (διαφορετικός από το συγγραφέα), τους συγκεκριμένους δέκτες, για συγκεκριμένο σκοπό, πιθανόν διαφορετικό από αυτό του συγγραφέα,
- αναφέρεται με συντομία στο περιεχόμενο του κειμένου, παραπέμποντας σ' αυτό.

Κατά συνέπεια :

- προτάσσει εισαγωγική αναφορά στην οποία πληροφορεί για το κείμενο και το συγγραφέα του, επισημαίνει το θεματικό του κέντρο ή και ενημερώνει για τη βασική του θέση,
- παρουσιάζει το περιεχόμενο και τις επιμέρους ιδέες του κειμένου, με τρόπο που να αποδίδει το ζετύλιγμα της σκέψης του συγγραφέα,
- φροντίζει να χρησιμοποιήσει ποικιλία εισαγωγικών φράσεων που, όχι μόνο παρουσιάζουν τις απόψεις του συγγραφέα, αλλά φανερώνουν κατανόηση της συλλογιστικής πορείας και του ιδεολογικού περιεχομένου, χωρίς όμως να σχολιάζουν, όπως π.χ.:
ο συγγραφέας θίγει το θέμα • απευθύνεται στους • αναφέρεται στο • αναφέρει πώς • παρουσιάζει (π.χ. τους παράγοντες) • περιγράφει • προσθέτει • αναλύει • εξηγεί • διευκρινίζει • επισημαίνει • διακρίνει • εκτιμά ότι • εντοπίζει (π.χ. τις ιδιομορφίες) • διατυπώνει την άποψη • συγκρίνει το... με το... και επισημαίνει τις διαφορές • υποστηρίζει • πιστεύει • τονίζει • δηλώνει • προτείνει • αντικρούει

τις απόψεις υποστηρίζοντας • αντιπαραθέτει • υπαινίσσεται • αμφισβητεί • απορρίπτει • συμπεραίνει • συνοψίζει • καταλήγει,

- χρησιμοποιεί ύφος ανάλογο με το σκοπό για τον οποίο γράφει, την ιδιότητα με την οποία καλείται να γράφει, τους δέκτες της εργασίας του,
- χρησιμοποιεί ενεργητική ή παθητική σύνταξη ανάλογα με το αν θέλει να δώσει έμφαση στο συγγραφέα (ενεργητική σύνταξη) ή στις απόψεις του συγγραφέα και το περιεχόμενο του κειμένου (παθητική σύνταξη).

II. Διάκριση ως προς την έκταση.

- **Συνοπτική περίληψη :**
Στηρίζεται στη σύνδεση των πλαγιότιτλων των παραγράφων, για να αποδώσει την κύρια έννοια και τις ευρύτερες νοηματικές ενότητες, όπως φαίνονται κυρίως μέσα από τις θεματικές προτάσεις.
- **Εκτενής περίληψη :**
Εμπεριέχει – μαζί με τα πιο πάνω – και τα σημαντικά σημεία, δηλαδή τις βασικές λεπτομέρειες που σηματοδοτούν νοηματικά την κάθε παράγραφο.

Αυτή η διάκριση μπορεί να φανεί από τον αριθμό των ζητούμενων λέξεων σε σχέση με την έκταση του δοθέντος κειμένου.

Πώς γράφω περίληψη :

A. Κατανόω το νοηματικό περιεχόμενο του κειμένου.

1. Κατανόω το γενικό περιεχόμενο του όλου κειμένου και βρίσκω το νοηματικό του κέντρο.
2. Κατανόω το νοηματικό περιεχόμενο της κάθε παραγράφου :
  - Εντοπίζω τη/τις θεματική/ές περίοδο/ους που με οδηγούν στις θεματικές-νοηματικές ενότητες.
  - Ανιχνεύω σημαντικές πληροφορίες – λεπτομέρειες που έχουν σημασία για την ανάπτυξη της παραγράφου.
  - Σημειώνω τις λέξεις / φράσεις κλειδιά της παραγράφου και – εάν δεν πρόκειται για ορολογία – αναζητώ συνώνυμες.
  - Διαγράφω (νοερά) τις λεπτομέρειες (π.χ. επεξηγήσεις, παραδείγματα, ονοματικούς ή άλλους προσδιορισμούς), τις επαναλαμβανόμενες έννοιες και ό,τι άλλο θεωρώ ως δευτερεύουσα πληροφορία.
  - Βρίσκω μέσα στην κατακλείδα στοιχεία που συμπληρώνουν το νόημα της θεματικής περιόδου.
  - Συνοψίζω τις βασικές έννοιες και δίνω πλαγιότιτλους.

3. Εντοπίζω τις συνδετικές – διαρθρωτικές λέξεις που με οδηγούν στην κατανόηση της «λογικής» του κειμένου και της συλλογιστικής πορείας που ακολουθήθηκε. (βλ. Έκφραση – Έκθεση Β΄ Λυκείου, σ. 248)

Με τις διαρθρωτικές λέξεις δηλώνεται :

- **το αίτιο – αποτέλεσμα:** επειδή, διότι, έτσι, γι' αυτό το λόγο
- **η αντίθεση – εναντίωση:** αλλά, όμως, ωστόσο, από την άλλη πλευρά
- **η χρονική σχέση:** ύστερα, προηγουμένως, εν τω μεταξύ
- **ένας όρος, προϋπόθεση:** αν, εκτός αν, σε περίπτωση που
- **η επεξήγηση:** με άλλα λόγια, δηλαδή, για να γίνω σαφέστερος
- **η έμφαση:** είναι αξιοσημείωτο ότι, θα ήθελα να τονίσω, να επιστήσω την προσοχή
- **η απαρίθμηση επιχειρημάτων, η εισαγωγή μιας καινούριας ιδέας:** πρώτο... δεύτερο..., καταρχάς, τελικά, το επόμενο επιχείρημα...
- **η διάρθρωση του κειμένου:** το κείμενο χωρίζεται σε τρία μέρη : στο πρώτο κτλ.
- **ένα συμπέρασμα, συγκεφαλαίωση:** για να συνοψίσουμε, συγκεφαλαιώνοντας, επιλογικά, συμπερασματικά θα λέγαμε ότι...

B. Συνοψίζω τη βασική ύλη με συντομία (συγγραφή περίληψης)

1. Ακολουθώ γραμμικά και αναπαράγω το σχέδιο οργάνωσης του κειμένου, χωρίς να παραβιάζω τη σειρά διάταξης των θεματικών του στοιχείων, εφόσον καλούμαι να συνοψίσω και όχι να σχολιάσω ένα κείμενο. Κατά συνέπεια γράφω περίληψη ανά παράγραφο, με τρόπο, όμως, που να σχηματίζεται ένα ενιαίο κείμενο. Προσέχω ώστε να μην επαναλαμβάνω στοιχεία που βρίσκονται σε διαφορετικές παραγράφους, εκτός κι αν χρησιμοποιούνται μέσα σε άλλα συμφραζόμενα. Εάν σε δύο παραγράφους παρατηρείται συνάφεια περιεχομένου, τις συμπτύσσω.
2. Γράφω περίληψη της κάθε παραγράφου :
  - Ανασυντάσσω τη θεματική πρόταση μετασχηματίζοντας τη γραμματικο-συντακτική της δομή (π.χ. μετατρέπω τα ρήματα σε ουσιαστικά ή μετοχές, τα ουσιαστικά σε ρήματα – *βαθμιαία ωρίμαση* αντί *ωρίμασε βαθμηδόν*, κ.ο.κ.), και της προσθέτω τα επιπλέον σημαντικά στοιχεία που εντόπισα στην πρόταση κατακλείδα ή και στην υπόλοιπη παράγραφο. Μπορώ, αντί τη θεματική πρόταση, να χρησιμοποιήσω τον πλαγιότιτλο που έχω δώσει στην παράγραφο.
  - Αντικαθιστώ όπου είναι δυνατόν βασικές λέξεις του κειμένου με συνώνυμες.
  - Αντικαθιστώ όπου είναι δυνατόν δευτερεύουσες προτάσεις με μετοχές, π.χ. *αναζητώντας* αντί *καθώς αναζητούμε*.
  - Αντικαθιστώ όπου είναι δυνατόν τα υπώνυμα με υπερώνυμα, π.χ. *Τέχνες* αντί *ζωγραφική, γλυπτική, θέατρο, μουσική και αρχιτεκτονική*.
  - Αντικαθιστώ φράσεις με περιεκτικές λέξεις, π.χ. *πρόσφατα* αντί *τις τελευταίες μέρες του περασμένου μήνα*.
  - Αφαιρώ ονοματικούς ή άλλους προσδιορισμούς.

- Αντικαθιστώ όπου είναι δυνατόν μια σειρά ενεργειών από μία φράση που επιγράφει την όλη πράξη, π.χ. *οι διαδηλωτές κατέστρεψαν ό,τι βρήκαν στο δρόμο τους* στη θέση του *οι διαδηλωτές έσπασαν βιτρίνες, έκαψαν αυτοκίνητα, γκρέμισαν πινακίδες και διέλυσαν ό,τι βρήκαν στο δρόμο τους*.
- Αντικαθιστώ μια περίοδο από μια λεκτική πράξη, π.χ. στη θέση του *ο προϊστάμενος τόνισε ότι θα υπάρξουν συνέπειες γι' αυτή τους την πράξη και προειδοποίησε ότι δε θα περάσει απαρατήρητη και ούτε θα μείνει ατιμώρητη μια τέτοια συμπεριφορά*, γράφω *απέιλησε με τιμωρία*.
- Αποφεύγω τις επαναλήψεις του κειμένου.
- Διατηρώ το νόημα των συνδετικών λέξεων, για να κρατήσω τη συνοχή και τη συνάφεια της σκέψης του συγγραφέα, και να αποδώσω σωστά τη συλλογιστική του πορεία.
- Εάν υπάρχουν ερευνητικά στοιχεία, παρουσιάζω μόνο το πόρισμα, εάν κρίνω ότι αποτελεί βασική ιδέα του κειμένου.
- Εάν ο συγγραφέας χρησιμοποιεί λόγια άλλων ως επίκληση στην αυθεντία και κρίνω ότι αυτά αποτελούν βασική ιδέα του κειμένου, γράφω με συντομία ~~μόνο το νοηματικό περιεχόμενο αυτών των λόγων~~.
- Μετατρέπω τα ερωτήματα σε πλάγιο λόγο, γράφοντας, ανάλογα με το είδος της περίληψης:
  - *Τίθεται το ερώτημα εάν... ή κρίσιμο είναι το ερώτημα κατά πόσο...* (εάν η περίληψή μου υποκαθιστά το αρχικό κείμενο)
  - *Ο συγγραφέας διερωτάται κατά πόσο... ή ο συγγραφέας θέτει το ερώτημα...* (εάν η περίληψή μου παρουσιάζει το αρχικό κείμενο).

Διατηρώ πιστά το νοηματικό περιεχόμενο του αρχικού κειμένου χωρίς να προσθέτω δικές μου απόψεις, επιχειρήματα, τεκμήρια, παραδείγματα.

3. Οπτική γωνία : Διατηρώ την οπτική γωνία του συγγραφέα και αποδίδω πιστά το ιδεολογικό περιεχόμενο του κειμένου χωρίς να το σχολιάζω, να το επιδοκιμάζω ή να το αποδοκιμάζω.
4. Ύφος : Υιοθετώ ύφος με καθαρά πληροφοριακό χαρακτήρα, τυπικό, όσο γίνεται πιο ουδέτερο και δεν προσπαθώ να εντυπωσιάσω με τη χρήση ηχηρών εκφράσεων.
  - Εάν η περίληψή μου υποκαθιστά το αρχικό κείμενο, γράφω σε ύφος ανάλογο ή πιο απλό από αυτό του συγγραφέα, χωρίς να το αντιγράφω.
  - Εάν η περίληψή μου παρουσιάζει το αρχικό κείμενο, γράφω σε ύφος ανάλογο με αυτό του ζητούμενου πομπού, όπως καθορίζεται στη διατύπωση της άσκησης.

Η περίληψή μου είναι καλό να μην περιλαμβάνει :

- λεπτομέρειες
- παραδείγματα
- αφηγήσεις
- επεξηγήσεις
- παρενθετικές φράσεις
- αποφθέγματα, παροιμίες
- απαριθμήσεις
- στατιστικά ή ερευνητικά στοιχεία
- αναφορές του συγγραφέα σε λόγια άλλων
- ερωτήσεις
- παραθέματα ή αυτούσιες φράσεις του κειμένου
- δικά μου σχόλια ή οποιαδήποτε προσθήκη
- μεταφορές, παρομοιώσεις

Γ. Ελέγγω την ορθότητα της περίληψής μου.

1. Διαβάζω το όλο κείμενο που έγραψα και ελέγγω κατά πόσο :
  - αποδίδει το νοηματικό περιεχόμενο
  - παρουσιάζει συνοχή
  - είναι γραμμένο σε στρωτή γλώσσα.
2. Μετρώ ενδεικτικά μερικές γραμμές του κειμένου, για να υπολογίσω τον αριθμό των λέξεων. Έχοντας υπόψη ότι ο αριθμός των λέξεών μου μπορεί να είναι κατά 10% μικρότερος ή μεγαλύτερος από αυτόν που ορίζεται, διορθώνω αναλόγως το κείμενό μου:
  - Εάν οι λέξεις μου είναι πολύ λιγότερες από αυτές που ζητά η άσκηση, ξαναψάχνω στο κείμενο, για να βρω σημαντικές έννοιες που παρέλειψα και τις προσθέτω. Μπορώ επίσης να προσθέσω λέξεις ή φράσεις που θα το εμπλουτίσουν εκφραστικά και νοηματικά, παραμένοντας βέβαια πάντοτε μέσα στα εννοιολογικά πλαίσια του αρχικού κειμένου.
  - Εάν οι λέξεις μου είναι πολύ περισσότερες από αυτές που ζητά η άσκηση, ελέγγω μήπως έχω δώσει λεπτομέρειες στο περιεχόμενο και αφαιρώ ό,τι μπορεί να αφαιρεθεί χωρίς να επηρεάσω τη λογική συνέχεια και τη συνοχή του κειμένου μου. Μπορώ επίσης να αφαιρέσω δευτερεύουσες λέξεις (προσδιορισμούς, αντωνυμίες, συνδέσμους), επαναλαμβανόμενες λέξεις, ταυτόσημες έννοιες και να συντομεύσω τα «ο οποίος, η οποία κτλ.».

Για την ορθότητα της περίληψης, έχω υπόψη μου τα ακόλουθα :

I. Περιεχόμενο.

Θετικά στοιχεία θεωρούνται:

- Η σύλληψη του νοηματικού κέντρου του κειμένου.
- Η επιλογή των σημαντικών ιδεών-πληροφοριών του κειμένου.
- Η πληρότητα κατανόησης του κειμένου.

Αδυναμίες θεωρούνται:

- Η απόκλιση από το νοηματικό κέντρο του κειμένου.
- Η επιλογή δευτερευουσών ιδεών-πληροφοριών σε βάρος των κύριων-σημαντικών.
- Η ατελής (μερική) κατανόηση του κειμένου.

II. Η γλώσσα και το ύφος της περίληψης

Θετικά στοιχεία θεωρούνται:

- Η χρήση του κατάλληλου ύφους για τη συγκεκριμένη μορφή κειμένου (πληροφοριακό ύφος).
- Η ικανότητα πύκνωσης του κειμένου μέσα από διάφορες τεχνικές (γενίκευση, αναδιατύπωση κτλ.).
- Η ορθή χρήση της γλώσσας στο επίπεδο της ορθογραφίας, της στίξης, της σύνταξης και του λεξιλογίου.

Αδυναμίες θεωρούνται:

- Η αξιολόγηση με την άσκηση άμεσης ή έμμεσης κριτικής-σχολιασμού στις ιδέες-πληροφορίες του κειμένου.
- Η αυτούσια-στείρα μεταφορά λέξεων και φράσεων του αρχικού κειμένου στη περίληψη.
- Οι αποκλίσεις από τους κανόνες της Νεοελληνικής Γραμματικής και του Συντακτικού της Νέας Ελληνικής στην ορθογραφία, στη στίξη, στη σύνταξη και το λεξιλόγιο (επαναλήψεις, ασάφειες, έλλειψη ακριβολογίας κτλ.).

III. Η δομή του περιληπτικού κειμένου

Θετικά στοιχεία θεωρούνται:

- Η ικανότητα παρακολούθησης ή αναδιοργάνωσης της δομής του αρχικού κειμένου και η παρουσίαση με λογική ακολουθία των βασικών ιδεών.
- Η σύνταξη ενός κειμένου με ομαλή ροή και συνοχή.
- Η επιτυχής χρήση των διαρθρωτικών λέξεων ή φράσεων.

Αδυναμίες θεωρούνται:

- Η τυποποιημένη μεταφορά της πορείας του αρχικού κειμένου που οδηγεί σε μακροσκελή περίληψη.
- Η άτακτη παράθεση των ιδεών-πληροφοριών του κειμένου.
- Η έλλειψη συνοχής και αλληλουχίας μεταξύ των μερών-προτάσεων της περίληψης.

Βιβλιογραφία :

- *Έκφραση – Έκθεση*, Ενιαίο Λύκειο, Τεύχος Α΄, ΟΕΔΒ, Αθήνα, 2004.
- *Έκφραση – Έκθεση*, Ενιαίο Λύκειο, Τεύχος Β΄, ΟΕΔΒ, εκδ. Β΄, Αθήνα, 2003.
- *Έκφραση-Έκθεση* Ενιαίο Λύκειο, Τεύχος Γ΄, ΟΕΔΒ, εκδ. Β΄, Αθήνα, 2002.
- Κούτρας Σπ., Ζουρούδη Υπ., *Έκφραση Έκθεση Γ΄ Λυκείου*, τεύχος β΄, εκδ. Σαββάλας, Αθήνα, 2001.
- Κωστάλα Τ., *Λόγου Σπουδή, Έκφραση – Έκθεση Γ΄ Λυκείου, Τόμος Α΄*, εκδ. Σαββάλας, Αθήνα, 2001.
- Τσαγκαράκη Ειρ., *Έκφραση – Έκθεση, Γ΄ Ενιαίου Λυκείου*, εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2001.
- Φράγκος Ν., *Έκφραση – Έκθεση, Γ΄ Ενιαίου Λυκείου*, εκδ. Ζήτη, Θεσ/νίκη, 2004.
- *Αξιολόγηση της περίληψης κειμένου*, (<http://users.otenet.gr/~aker/Perilipsi.htm>, 10/10/2004) στο *Οδηγίες για τη διδασκαλία των φιλολογικών μαθημάτων στο Ενιαίο Λύκειο*, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Αθήνα 2001.
- *Τυπολογία της περίληψης*, <http://www.komvos.edu.gr/glwssa/perilipsi/2Basic.htm>, 17/09/2002.

Παράδειγμα εφαρμογής των δύο ειδών περίληψης στο άρθρο του Γ. Μπαμπινιώτη «Για μια ποιοτική βίωση της Ενωμένης Ευρώπης».
Βλ. δείγμα εξεταστικού δοκιμίου Νέων Ελληνικών για τις Ενιαίες Λυκείων και Τεχνικών Σχολών και για τις Εισαγωγικές εξετάσεις Α.Ε.Ι. 2004-2005.

A. Περίληψη που υποκαθιστά το αρχικό κείμενο

A1. Το άρθρο του Γ. Μπαμπινιώτη «Για μια ποιοτική βίωση της Ενωμένης Ευρώπης» δημοσιεύτηκε στο κυριακάτικο Βήμα το Φεβρουάριο του 2004.

Να γράψετε με δικά σας λόγια μία εκτενή περίληψη του κειμένου αυτού διατηρώντας το επικοινωνιακό του περιβάλλον. (150-170 λέξεις)

- Η σταδιακή διαμόρφωση της ιδέας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την ελληνορωμαϊκή αρχαιότητα μέχρι σήμερα, καθώς και η διαδικασία ωρίμασής της στις συνειδήσεις λαών και ηγετών της Ευρώπης, πρέπει να σηματοδοτούν σε επιστημονικό και ιδεολογικό επίπεδο την πορεία για την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ιδέας.
- Οι συμπολιτειακές ενώσεις του ελληνορωμαϊκού κόσμου και ο Χριστιανισμός συνέβαλαν μορφικά και ιδεολογικά στη σταδιακή διαμόρφωση ευρωπαϊκής πολιτότητας.
- Με τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους προέβαλε η ανάγκη για ουσιαστική συνένωση των λαών, η οποία οδήγησε στην πολιτική Ευρώπη.
- Η «ήπειρος των αντιφάσεων» κατάφερε να μεταμορφωθεί σε Ευρωπαϊκή Ένωση των 25.
- Η ποιοτική ένωση των ευρωπαϊκών χωρών προϋποθέτει γνώση της ιστορικής πορείας της ευρωπαϊκής ιδέας, αλλά και διδασκαλία της στα σχολεία. Απαραίτητος είναι ο σεβασμός των ιδιαιτεροτήτων και η ανάδειξη των συνεκτικών δεσμών και της πολιτισμικής ιδιομορφίας των Ευρωπαίων.
- Έργο της Παιδείας είναι η συνειδητοποίηση και η βίωση της ουσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό κρίνεται απαραίτητη η ευρωπαϊκή διάσταση στα Πανεπιστήμια.

A2. Το άρθρο του Γ. Μπαμπινιώτη «Για μια ποιοτική βίωση της Ενωμένης Ευρώπης» δημοσιεύτηκε στο κυριακάτικο Βήμα το Φεβρουάριο του 2004. Να γράψετε με δικά σας λόγια μία σύντομη περίληψη του κειμένου αυτού διατηρώντας το επικοινωνιακό του περιβάλλον. (90-110 λέξεις)

- Η πορεία ολοκλήρωσης της ευρωπαϊκής ιδέας σηματοδοτείται από την επίγνωση των σταδίων διαμόρφωσης και ωρίμασής της στις συνειδήσεις των Ευρωπαίων.
- Οι συμπολιτειακές ενώσεις του ελληνορωμαϊκού κόσμου και ο Χριστιανισμός συνέβαλαν στη διαμόρφωση ευρωπαϊκής πολιτότητας.
- Οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι ανέδειξαν την ανάγκη για συνένωση των λαών.

- Η «ήπειρος των αντιφάσεων» μεταμορφώθηκε στην πολιτική Ευρώπη των 25.
- Η ποιοτική ένωση των Ευρωπαίων προϋποθέτει γνώση της ευρωπαϊκής πορείας, με σκοπό την ανάδειξη της πολιτισμικής ιδιομορφίας τους.
- Με την Παιδεία βιώνεται η ουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό απαιτείται ευρωπαϊκή διάσταση στα Πανεπιστήμια.

B. Περίληψη που παρουσιάζει το αρχικό κείμενο ενημερώνοντας για το περιεχόμενό του.

B.1 Για τις ανάγκες μιας ομαδικής εργασίας στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας, έχετε αναλάβει να μελετήσετε το παραπάνω κείμενο του Γ. Μπαμπινιώτη που δημοσιεύτηκε στο κυριακάτικο Βήμα. Να ενημερώσετε τα άλλα μέλη της ομάδας σας για το περιεχόμενο του κειμένου αυτού αποδίδοντάς το περιληπτικά σε περίπου 180-200 λέξεις.

Ο συγγραφέας στο άρθρο του «Για μια ποιοτική βίωση της Ενωμένης Ευρώπης» εκθέτει τις απόψεις του για τους παράγοντες που θα οδηγήσουν στην ποιοτική ένωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ποιοτική βίωση της ευρωπαϊκής ιδέας από τους αυριανούς Ευρωπαίους πολίτες.

Στον πρόλογό του ισχυρίζεται ότι η σταδιακή διαμόρφωση της ιδέας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την ελληνορωμαϊκή αρχαιότητα μέχρι σήμερα, καθώς και η διαδικασία ωρίμασής της στις συνειδήσεις λαών και ηγετών της Ευρώπης, πρέπει να σηματοδοτούν σε επιστημονικό και ιδεολογικό επίπεδο την πορεία για την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ιδέας.

Ακολουθώς αναφέρει πως οι συμπολιτειακές ενώσεις του ελληνορωμαϊκού κόσμου και ο Χριστιανισμός συνέβαλαν μορφικά και ιδεολογικά στη σταδιακή διαμόρφωση ευρωπαϊκής πολιτότητας.

Παρατηρεί επίσης ότι η ανάγκη για ουσιαστική συνένωση των λαών προβλήθηκε με τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους και ότι η ανάγκη αυτή οδήγησε σταδιακά στην πολιτική Ευρώπη, ώστε η «ήπειρος των αντιφάσεων» να μεταμορφωθεί σε Ευρωπαϊκή Ένωση των 25.

Υποστηρίζει πως η ποιοτική ένωση των ευρωπαϊκών χωρών προϋποθέτει γνώση της ιστορικής πορείας της ευρωπαϊκής ιδέας και διδασκαλία της στα σχολεία, θεωρώντας απαραίτητο το σεβασμό των ιδιαιτεροτήτων και την ανάδειξη των συνεκτικών δεσμών και της πολιτισμικής ιδιομορφίας των Ευρωπαίων.

Τέλος, κλείνει με την πεποίθηση ότι η συνειδητοποίηση και η βίωση της ουσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι έργο της Παιδείας. Γι' αυτό κρίνει αναγκαία την ευρωπαϊκή διάσταση στα Πανεπιστήμια.

B.2 Για τις ανάγκες μιας ομαδικής εργασίας στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας, έχετε αναλάβει να μελετήσετε το παραπάνω κείμενο του Γ. Μπαμπινιώτη που δημοσιεύτηκε στο κυριακάτικο Βήμα. Να ενημερώσετε με συντομία τα άλλα μέλη της ομάδας σας για το περιεχόμενο του κειμένου αυτού αποδίδοντάς το περιληπτικά σε περίπου 130-150 λέξεις.

Ο συγγραφέας στο άρθρο του «Για μια ποιοτική βίωση της Ενωμένης Ευρώπης» εκθέτει τις απόψεις του για την ποιοτική ένωση των Ευρωπαίων μέσα από τη βίωση της ευρωπαϊκής ιδέας.

Στον πρόλογό του ισχυρίζεται ότι η πορεία ολοκλήρωσης της ευρωπαϊκής ιδέας σηματοδοτείται από την επίγνωση των σταδίων διαμόρφωσης και ωρίμασής της στις συνειδήσεις των Ευρωπαίων.

Ακολούθως αναφέρει πως οι συμπολιτειακές ενώσεις του ελληνορωμαϊκού κόσμου και ο Χριστιανισμός συνέβαλαν στη διαμόρφωση ευρωπαϊκής πολιτότητας.

Παρατηρεί επίσης ότι οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι ανέδειξαν την ανάγκη για συνένωση των λαών, ώστε η «ήπειρος των αντιφάσεων» να μεταμορφωθεί σε Ευρωπαϊκή Ένωση των 25.

Υποστηρίζει πως η ποιοτική ένωση των Ευρωπαίων προϋποθέτει γνώση της ευρωπαϊκής πορείας, με σκοπό την ανάδειξη της πολιτισμικής ιδιομορφίας τους.

Τέλος, κλείνει με την πεποίθηση ότι με την Παιδεία βιώνεται η ουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό κρίνει αναγκαία την ευρωπαϊκή διάσταση στα Πανεπιστήμια.